

Neučinil-li však přes vše to veřejný žalobce aspoň při hlavním přelíčení zmíněný eventuální návrh na potrestání pro přestupek podle § 3 cit. zák. a neprojevil-li ani dříve záměr obžalované v uvedeném směru stíhati, takže schází jakýkoli vztah mezi veřejným žalobcem a zmocněním, jež přece vůbec nepředložilo státní zastupitelství, nýbrž četnictvo, nelze říci, že veřejný žalobce stíhal se zmocněním strážmistra M. výroky proti němu pronesené. Předložení onoho zmocnění sice opravňovalo veřejného žalobce stíhati obžalované ve směru přestupku podle § 14, odst. 5 cit. zák., leč ani toto předložení zmocnění, ani jeho přelíčení při hlavním přelíčení nenahrazuje ještě projev veřejného žalobce, že na základě tohoto zmocnění chce skutečně v uvedeném směru stíhati. K takovému projevu veřejného žalobce za celého řízení nedošlo. Tím, že nalézací soud přes to uznal obžalované vinnými přestupkem podle § 3 zák. o ochraně cti, mylně předpokládaje obžalobu, jíž se vyžaduje ke stíhání útoku na čest po rozumu § 14, odst. 5 cit. zák., porušil zákon, pokud se týče nesprávně ho užil, pokud jde o otázku, zda tu je či není obžaloba podle zákona potřebná. Nalézací soud zatížil takto rozsudek hmotněprávním zmatkem podle § 281, č. 9 c) tr. ř., jež obžalovaní ve zmateční stížnosti sice neuplatnili, k němuž však bylo podle § 290 tr. ř. z moci úřední přihlížeti, jako by byl býval uplatňován. — — —

Čís. 5929.

Pouhé přechovávání třaskavin proti předpisu § 7, odst. 4 min. nař. čís. 95/1899 ř. z. na jiných místech, než která jsou určena k jejich uschování, nenaplnuje ještě ono konkrétní nebezpečí, jež má na mysli § 3 zákona čís. 134/1885 ř. z.

Ustanovení §§ 2 a 3 zák. č. 134/1885 ř. z. se nevztahují na třaskaviny, které jsou předmětem státního monopolu.

(Rozh. ze dne 15. června 1937, Zm II 226/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle §§ 2, 3 zákona o třaskavinách ze dne 27. května 1885, č. 134 ř. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc nalézacímu soudu, aby ji opět projednal a o ní rozhodl.

Důvody :

Zmateční stížnosti, dovolávající se důvodů zmatečnosti podle § 281, č. 4, 5, 9 a) tr. ř., nelze upřítí oprávnění.

Napadený rozsudek vychází po stránce skutkové z předpokladu, že obžalovaný jakožto osoba vedoucí technický dozor nad stavbou vodovodu, uschoval v kanceláři své zaměstnavatelky, t. j. firmy K., přes noc a také po dobu delší rozbušky, o něž jde, a že v oné kanceláři jak on sám, tak i dozorce J. spávali. — — —

Po stránce hmotněprávní nezáleží na tom, zda obstojí či neobstojí stanovisko rozsudku, že se obžalovaný provinil proti předpisu § 7 min. nař. č. 95/1899 ř. z. a tím proti ustanovením §§ 2, 3 zák. č. 134/1885 ř. z. již tím, že uschoval rozbušky na skladním místě, které nebylo úřadem schváleno. Netřeba se s tímto názorem a s příslušnými námitkami zmateční stížnosti vypořádati, neboť nutno zajisté přisvědčiti názoru nalézacího soudu, že zmíněná kancelář sloužila za uvedených okolností obžalovanému i dozorcí J. za byt, a že tudíž obžalovaný proti platnému předpisu, spadajícímu do rámce § 1 zákona o třaskavinách, trpěl, ba zařídil, aby se rozbušky uschovaly v bytě dozorcího personálu (§ 7, odst. 4 min. nař. č. 95/1899 ř. z.).

Leč právem vytýká zmateční stížnost — a to zřejmě s hlediska zmatku nedostatku důvodů podle § 281, č. 5 tr. ř. — vadnost rozsudkového výroku o tom, že uvedeným jednáním obžalovaného byly ohroženy majetek, zdraví a život druhého. Rozsudek zjišťuje v tomto směru, že obžalovaný uschoval rozbušky v kanceláři pod skříní v plechové krabici, že tam spával i s dozorcem J., že tam docházeli i jiní zaměstnanci firmy a že zjištěný způsob uschovávání rozbušek mohl míti za následek náhlý a předčasný výbuch. Pro posléz uvedené zjištění neuvádí rozsudek skutečně sebe menšího důvodu. Bylo — po případě po slyšení znalce — zjistiti, jakými konkrétními příčinami a událostmi mohlo vůbec k takému výbuchu v oné kanceláři, sloužící dozorcímu personálu za byt, dojíti, a bylo pak uvažovati, zda takové příčiny a události přicházejí za zjištěných okolností konkrétního případu v úvahu. Jen v kladném případě bylo by možno mluvíti o tom, že tu byly po rozumu § 3 zák. č. 134/1885 ř. z. okolnosti, jež jsou způsobilé přivoditi nebezpečí pro majetek, zdraví nebo život druhého. Pouhé zjištění, že v této místnosti, v níž přespávají dozorcí osoby, pokud se týče do níž mají přístup i jiní zaměstnanci, jsou pod skříní v plechové krabici uschovány rozbušky, jejichž náplň ostatně vůbec nebyla zjištěna, zajisté nestačí k opodstatnění závěru, že tu bylo ono konkrétní nebezpečí, jež má ustanovení § 3 cit. zák. na mysli. Napadený rozsudkový výrok postrádá tudíž jakéhokoliv odůvodnění, ačkoli je rozhodný pro řešení otázky, jde-li o pouhý přestupek podle § 2, či opřechin podle § 3 cit. zák.; záležíť rozdíl mezi těmito skutkovými podstatami právě v tom, zda činy, uvedené v § 2 cit. zák., jsou způsobilé nahoře uvedené právní statky konkrétně ohroziti, čili nic.

Bylo proto důvodné zmateční stížnosti, jejímiž ostatními vývody netřeba se již zabývati, za předpokladů § 5, odst. 1 zák. č. 3/1878 ř. z. ve znění zák. č. 56/1935 Sb. z. a n. vyhověti již v sedění neveřejném a uznati, jak se stalo.

V novém řízení bude však na nalézacím soudě, aby p ř e d e v š í m uvažoval, zda v souzeném případě jde vůbec o třaskaviny ve smyslu zák. č. 134/1885 ř. z. Podle posledního odstavce § 1 tohoto zákona nevztahují se totiž ustanovení prvního odstavce tohoto paragrafu a tím ani §§ 2 a 3 cit. zák. na třaskaviny, tvořící předmět státního monopolu. Státní monopol výbušných látek byl znovu upraven zákonem č. 414/1919 Sb. z. a n., podle jehož § 1 jsou předmětem zmíněného monopolu

látky, jež budou nařízením za něj prohlášeny. Toto prohlášení se stalo vládními nařízeními ze dne 8. listopadu 1920, čís. 615 Sb. z. a n. a ze dne 30. května 1922, č. 166 Sb. z. a n., jimiž byl rozsah ustanovení §§ 1 až 3 zák. o třaskavinách zúžen a obmezen na ony výbušné látky, jež nejsou ani podle těchto vládních nařízení, ani podle případných dalších nařízení, na něž poukazuje bod 8 prvního odstavce prve citovaného vládního nařízení, předmětem státního monopolu.

Bude proto na nalézacím soudu, aby především zjistil, jaká látka tvoří náplň rozbušek, jejichž vadné přechovávání se obžalovanému klade za vinu, a aby na základě zjištění v těchto směrech uvažoval o tom, jsou-li dotčené rozbušky předmětem státního monopolu a tím vyloučeny z dosahu ustanovení §§ 1 až 3 zákona o třaskavinách, čili nic (viz rozh. čís. 3961 Sb. n. s.). V kladném případě bude ovšem na nalézacím soudu, aby věc posoudil s hlediska ustanovení § 431 tr. zák., vyžadujícího arci rovněž konkrétního nebezpečí pro právní statky, o něž jde.

Čís. 5930.

Psychopatičnost' prejavujúca sa v mravnej menejcennosti a vo sklone ku zločinnosti nie je stavom, aký predpokladá § 76 tr. zák.

Vyhráždal-li vinník orgánu vrchnosti vraždou preto, aby ho prinútil k rozhodnutiu, ktorým by vinník dosiahol majetkového prospechu (podpory v nezamestnanosti), treba jeho čin kvalifikovať v smysle § 95 tr. zák. za zločin vydieračstva podľa §§ 350, 353, čís. 1 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 15. júna 1937, Zm III 294/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z pokusu dvojnásobného zločinu vydieračstva, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného; vyhovel však zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokiaľ bola založená na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. por., zrušil rozsudok odvolacieho súdu podľa § 33, odst. 1 por. nov. vo výroku o kvalifikácii trestných činov obžalovaného jednak za zločin násillia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, jednak za prečin násillia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 tohože zákona a kvalifikoval zistené činy obžalovaného ako pokus dvojnásobného zločinu vydieračstva podľa §§ 65, 350, 353, čís. 1 tr. zák.

Z dôvodov:

Zmätok podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. uplatňuje obžalovaný preto, že vrchný súd hľadiac na posudok znalcov-lekárov, podaný v iných trestných veciach o jeho duševnej menejcennosti, a hľadiac na šetrenie konané vojenskými úradmi pri jeho prepustení z vojenského sväzku, nespoznal u neho dôvod vylučujúci zahájenie trestného pokračovania alebo trestnosť.